

Posudek na bakalářskou práci Kateřiny Kračmanové

Název: HIP HOP JAKO SOCIÁLNÍ SUBKULTURA A FILOSOFIE SEBEPROJEVU.
MOŽNÝ ZPŮSOB PRÁCE S MLADÝMI LIDMI

Studijní program: Sociální práce

Studijní obor: Pastorační a sociální práce

Vedoucí práce: Mgr. Michal Pařízek

Bakalářská práce, která se zabývá vznikem subkultury hip-hopu a jeho využitím v sociální a pedagogické práci s mládeží obsahuje celkem 61 stran včetně bibliografie, příloh a slovníku.

Po metodologické stránce je práce logicky členěná, což umožňuje čtenáři se v textu dobře orientovat. Po úvodu do sociálně-politického kontextu vzniku hip-hopu, se autorka věnuje jeho sociálně-kulturnímu a socioekonomickému kontextu. Dále se věnuje street dance coby pohybové manifestaci hip-hopu. Další dvě podkapitoly se věnují tanci obecněji, zejména vlivu tance jako pohybu na duševní, fyzický a sociální rozvoj dítěte a dále pedagogickému využití tance včetně praktických cvičení. Poslední podkapitola pojednává o hip-hopu jako příležitosti v sociální práci s mládeží na příkladech již fungujících organizací. Práce je doplněna o slovník pojmů z oblasti hip-hopu a street dance, který je velmi praktickým pomocníkem pro četbu celé práce.

Z textu celé práce vyzařuje autorčin zájem o téma a je zřejmé, že klíčovým důvodem k výběru tématu se stal fakt, že je sama stoupenkyní hip-hopové subkultury a že v ní vidí prostor pro „vyjádření, aktivizaci a spolupráci“ (s. 6). Její volba tématu je opodstatněná nikoli pouze z důvodů autorčina osobního zájmu, ale nepochybně i v tom, že hip-hop má v sobě velký potenciál pro práci s mládeží už svým původem a vývojem v chudinských čtvrtích a okrajích měst s vysokou nezaměstnaností mimo zorné pole oficiálních institucí.

Pro hlubší zkoumání se autorka zaměřuje pouze na jeden element hip-hopu a tím je jeho pohybový rozměr, tedy street dance (s. 7). Opět i zde je autorčina intuice správná - tanec je obrovským zdrojem pro rozvoj fyzického, duševního i sociálního rozměru člověka (s. 22). V dnešní době již tanec neznamená „balet“ určený pro elitní hrstku jedinců, ale dostává se do ulic měst, do veřejného prostoru. Dokonce se stává politickým vyjádřením a zasahuje svou atraktivností všechny věkové kategorie. Nicméně podkapitoly (4. a 5.) by si zasloužily větší provázanost s tématem samotného street dance. Například konkrétní pohybové – taneční úlohy pro děti, které autorka uvádí v přílohách práce, lze nalézt i v jiných tanečních školách

improvizace (například v programu body-mind centering a jiných). Otázkou zůstává v jakých akcentech se street dance liší od obecných charakteristik tance jako pedagogického nástroje? Obdiv si zaslouží autorčina snaha dát tématu, které není vědecky dostatečně zdokumentováno, formální rámec bakalářské práce za použití elektronických a tištěných zdrojů, obsahující i cizojazyčnou literaturu.

Práci doporučuji k obhajobě s návrhem hodnocení B.

K zamyšlení a další rozpravě u obhajoby připojuji dvě otázky:

1. Jak významnou roli hrají v hip-hopu kromě pohybu texty skladeb? Opomím zde otázku anglicismů, kterými se tato subkultura vyznačuje. Vím, že si autorka tuto otázku primárně nekladla, ale přesto nemůžeme vliv textu na posluchače hudby a tanečníky zcela opominout.
2. Druhá otázka se týká případného špatného vlivu na děti a mládež při identifikaci se sdělením některých významných interpretů českého, slovenského, ale stejně tak i nemalé části amerického hip-hopu. Příkladem je pro mě v našem kontextu mezi řadou jiných slovenský rapper Rytmus. Ač (či právě z onoho důvodu) sám vyrůstal ve složitých rodinných a sociálních podmínkách, nyní obrací pozornost svých posluchačů k atributům luxusu, kterými se prezentuje přímo v textech i nepřímo svým vzhledem. Probouzí tím v mladých posluchačích iluze, že tohle všechno mohou jednou „mít“ a rovněž, že takový luxus je pro jejich identitu důležitý? Existuje i negativní stránka subkultury hip-hopu?

Dne 19. června 2017

Kateřina Bauerová, Th.D.